

Skatte- og Vækstministeriet
Nicolai Eigtveds Gade 28
1402 København K

Att.: Kim Lundgaard Hansen

Den 9. oktober 2026

**Høringssvar: Høring over udkast til forslag til lov om ændring af kursgevinstloven
(Realisationsbeskatning af visse længerevarende prissikringskontrakter)
(J.nr. 2026 – 292)**

Dansk Erhverv har den 11. september 2026 modtaget udkast til forslag til lov om ændring af kursgevinstloven (Realisationsbeskatning af visse længerevarende prissikringskontrakter) i høring.

Generelle bemærkninger

Dansk Erhverv er overordnet positiv over for lovforslagets formål. Lovforslaget skal reducere de likviditetsmæssige udfordringer, som lagerbeskatning kan give virksomheder med længerevarende prissikringskontrakter.

Lovforslaget gør dog realisationsbeskatning obligatorisk for de omfattede kontrakter. For virksomheder, der afdækker prisisikoen på deres kontrakter, kan det skabe netop den likviditetsbelastning, som lovforslaget skal fjerne. Dansk Erhvervs centrale forslag er derfor en valgfrihed pr. kontrakt mellem lager- og realisationsbeskatning, jf. punkt 1 nedenfor. Dansk Erhvervs øvrige forslag om at udvide bestemmelsens anvendelsesområde forudsætter, at denne valgfrihed indføres.

Betingelserne for at anvende realisationsprincippet er dog i flere tilfælde ikke tilstrækkeligt klare. Dermed risikerer forslaget at erstatte én usikkerhed med en anden. Virksomhederne skal ikke længere spørge, hvilket beskatningsprincip der gælder. I stedet skal de spørge, om de overhovedet er omfattet af den nye regel. Det åbner for et betydeligt administrativt skøn som ikke bidrager til at skabe forudsigelighed eller større retssikkerhed for virksomhederne.

Dansk Erhverv opfordrer derfor til, at betingelserne præciseres i selve lovteksten. Hvor det ikke er muligt, bør bemærkningerne indeholde konkrete eksempler. Dansk Erhverv foreslår desuden, at virksomheder får mulighed for at få et bindende svar på, om de kan få tilladelse til realisationsbeskatning efter kursgevinstlovens § 33, stk. 2, gerne via en hurtig sagsbehandling. Alternativt bør den nuværende restriktive praksis for at give sådanne tilladelser lempes.

Specifikke bemærkninger

1. Valgfrihed mellem lager- og realisationsbeskatning pr. kontrakt

Efter Dansk Erhvervs læsning er den foreslåede § 33 A obligatorisk. En kontrakt, der opfylder betingelserne, skal realisationsbeskattes. Det gælder også, når virksomheden i dag lagerbeskattes og ønsker at fortsætte med det.

Det skaber en ny skævhed for virksomheder, der afdækker prisisikoen på en langvarig kontrakt, fx en PPA. Prisisikoen afdækkes typisk med kortere finansielle kontrakter, som rulles løbende. Disse hedges opfylder ikke selv betingelserne og vil fortsat blive lagerbeskattet. I dag lagerbeskattes både PPA'en og hedgene, så gevinst og tab udligner hinanden i samme indkomstår.

Med lovforslaget vil en gevinst på en hedge blive beskattet med det samme. Det modsvarende tab på PPA'en kan først fradrages gradvist over kontraktens løbetid, og det samme gælder i modsat retning. Den samlede skat er uændret. Forskydningen giver dog en likviditetsbelastning og uforudsigelige skattebetalinger. Det er netop den byrde, lovforslaget skal fjerne.

Prisisikoen afdækkes i praksis ofte på porteføljeniveau mod et prisområde og ikke mod den enkelte kontrakt. Det er derfor hverken praktisk eller administrativt muligt at knytte de enkelte hedges til en bestemt kontrakt.

Dansk Erhverv foreslår derfor, at den skattepligtige får et bindende valg pr. kontrakt. Virksomheden skal kunne beholde lagerbeskatning for en kontrakt, der ellers er omfattet af § 33 A. Så kan kontrakten og de tilhørende hedges altid beskattes efter samme princip, uden at koblingen mellem dem skal dokumenteres. I praksis er der tale om en mulighed for at bevare status quo. Et sådant bindende valg pr. kontrakt kendes allerede fra lovforslagets egen overgangsregel i § 2, stk. 3.

Dansk Erhvervs forslag i punkt 2-5 om at udvide eller præcisere bestemmelsens anvendelsesområde forudsætter, at denne valgfrihed indføres. Uden valgfrihed vil udvidelserne føre flere kontrakter ind under obligatorisk realisationsbeskatning, mens de tilhørende hedges fortsat lagerbeskattes. Det vil øge skævheden og den administrative byrde. Forslagene skal derfor ikke læses som selvstændige ønsker.

2. Kravet om "primær drift" – særligt for elektricitet

Efter den foreslåede § 33 A, stk. 2, er det en betingelse, at kontrakten vedrører prissikring af varer, som den skattepligtige producerer eller anvender som led i virksomhedens primære drift. Af lovbemærkningerne fremgår det, at der hermed sigtes til virksomhedens kerneaktiviteter.

For fastprisaftaler på elektricitet, herunder PPA'er, skaber denne afgrænsning usikkerhed om bestemmelsens anvendelsesområde. Elektricitet anvendes bredt i virksomhederne. Kravet om anvendelse i den primære drift risikerer derfor at afgrænse bestemmelsen unødigt restriktivt.

Kravet risikerer desuden at genskabe netop det problem, som lovforslaget skal løse. I SKM2025.38.SR blev en PPA anset for at være en finansiel kontrakt, fordi overskudsstrøm blev solgt videre. Perioder med overskudsstrøm kan næppe undgås, da både produktion og forbrug svinger. Lovbemærkningerne angiver, at et sådant periodevist videresalg ikke skal udelukke anvendelse af reglen, men det fremgår ikke af selve lovteksten. Det bør skrives ind i bestemmelsen.

Det bør også præciseres, hvordan “primær drift” afgrænses i praksis. Det gælder fx sondringen mellem virksomhedens kerneprodukt og restprodukter som overskudsvarme, og hvilke kriterier der lægges vægt på.

Forudsat at valgfriheden i punkt 1 indføres, opfordrer Dansk Erhverv til, at det præciseres, at fast-prisaftaler om elektricitet kan omfattes af § 33 A, når de indgås for at afdække en virksomheds erhvervsmæssige elforbrug. Det forudsætter, at bestemmelsens øvrige betingelser er opfyldt.

3. Treårskravet

Lovforslaget forklarer, hvorfor lagerbeskatning er særligt byrdefuld for langvarige kontrakter, men ikke hvorfor grænsen er sat ved netop tre år. Ved store prisudsving, fx på elektricitet, kan også kortere kontrakter give betydelige værdiudsving. Dansk Erhverv opfordrer til, at grænsen begrundes. Forudsat at valgfriheden i punkt 1 indføres, bør en kortere løbetid også overvejes.

4. Forskellige krav til producenter og aftagere

Producenter er omfattet, når de prissikrer den mængde, de forventer at producere. Aftagere er derimod kun omfattet, når de har forpligtet sig til at aftage varerne. Dansk Erhverv kan ikke se en saglig begrundelse for denne forskel. Forudsat at valgfriheden i punkt 1 indføres, bør aftagere også kunne omfattes ved prissikring af deres forventede aftag.

For producenter af vedvarende energi afhænger produktionen af vejret. Det bør derfor bekræftes, at mængden kan angives med en verbal afgrænsning, fx “al produceret strøm”, frem for et bestemt antal. Det bør også angives, hvordan kravet skal dokumenteres, når en producent sælger til flere aftagere eller prissikrer på porteføljeniveau.

5. Handelsvirksomheder og ejerkravet

Efter lovforslaget kan handelsvirksomheder, der køber og videresælger varer i uforarbejdet stand, som udgangspunkt kun anvende reglen, hvis to krav er opfyldt. De skal have en bindende aftageforpligtelse, og de skal selv eller via et koncernforbundet selskab eje mindst 25 pct. af producentvirksomheden.

Ejerkravet betyder, at to ellers ens kontrakter kan blive beskattet forskelligt alene på grund af ejerstrukturen. Kravet synes ikke at give et selvstændigt værn mod skatteplanlægning ud over kravene til løbetid, fysisk levering og volumen. Den politiske aftale af 18. februar 2026 forudsætter heller ikke, at virksomheden selv producerer eller forarbejder varerne.

Forudsat at valgfriheden i punkt 1 indføres, opfordrer Dansk Erhverv til, at ejerkravet fjernes, mens kravet om en bindende aftageforpligtelse bevares.

Uanset dette bør tre forhold præciseres:

- at ejerskabet på 25 pct. kan opfyldes samlet af flere koncernforbundne selskaber, herunder udenlandske
- om kravet gælder kapital eller stemmer
- at reglen omfatter producentvirksomheder i andre lande, når handelsselskabet er skattepligtigt i Danmark.

6. Ændrede forhold i kontraktens løbetid

Lovforslaget tager ikke stilling til, hvad der sker, hvis betingelserne ophører med at være opfyldt undervejs. Det kan fx skyldes ændret drift eller overdragelse af kontrakten i forbindelse med konkurs. Dansk Erhverv opfordrer til, at det præciseres, at en sådan ændring kun har virkning fremadrettet og ikke fører til genoptagelse af tidligere indkomstår.

7. Opgørelsen af gevinst og tab

Den foreslåede opgørelsesregel i § 33 A, stk. 3, synes primært udformet med henblik på separate finansielle kontrakter med fx en bank. Den passer dårligt til leveringskontrakter med fast pris, som er den typiske PPA. Dansk Erhverv opfordrer til, at bemærkningerne indeholder et konkret taleksempel på opgørelsen for en fastpris-leveringskontrakt.

8. Overgangsregler

Efter lovforslaget kan skatteydere, der fejlagtigt har anvendt realisationsprincippet på kontrakter indgået før 1. januar 2026, vælge at overgå til de nye regler. Skatteydere, der korrekt har anvendt lagerprincippet, får ikke samme mulighed. Det stiller virksomheder, der har fulgt reglerne, ringere. Dansk Erhverv opfordrer til, at alle virksomheder med omfattede kontrakter får samme valgmulighed. I tråd med punkt 1 bør valget kunne træffes kontrakt for kontrakt. Eksisterende tiladelser efter § 33, stk. 2, bør fortsat gælde.

Virksomheder med forskudt indkomstår kan ikke selvangive efter de nye regler for kontrakter indgået i 2026, før loven træder i kraft. Dansk Erhverv opfordrer til, at der skabes en enkel adgang til genoptagelse for disse virksomheder.

Dansk Erhverv stiller sig naturligvis til rådighed for yderligere spørgsmål eller bemærkninger.

Kasper Svendsen

Skattepolitisk chef